

- Така е, но...

- Баща ти идва всеки четвъртък на пазар, идва и при мене. Ще му говоря да те прибере, да работиш на лозята. Какво си тръгнал хляб да продаваш!..

Дошел старият Божилов в четвъртък и баща ми го сиърнал:

- Може ли да допуснеш такова нещо? Чедо ти е. Да го оставиш с кон из улиците хляб да продава!..

- Аме как да не го изпъда бе, приятелю бай Хаджи - започнал да се оправдава. - На работниците, които съм взел, социализъм проповядва. Аз им плащам да работят, а той им пълни главата с проповеди против чорбаджии и работодателите. Може ли такова работа да върши!..

- Абе, тя е детинска работа. Ти ще го прибереш!..

- Добре, да доде - сипонил бащата.

- Като дойдеш пак в четвъртък, ще пратя на Йордан хебер да дойде тук, във фабриката. Сдобрете се.

И така станало. Дошел бащата, дошел и Йордан.

- Хайде - обърнал се той към Йордан, - целувай ръка на баща си! Той ти прощава...

Беше пролетно време. Работата на пазето и в лозята много. Сдобри ги. Давмата, баща и син, наново поели пътя към с. Сотир. Там бяха избата и лозята им.

Йордан и баща му развиха голямо лозарство, построиха модерна изба, оградена с каменни дувари, със специално помещение за лановете, от където виното се изтака направо в бъчвите. За пръв път в България тук бе въведена пастъризация. Всичко се командуваше от Йордан Божилов.

-

В клуба на тесните социалисти Йордан се запознал с една учя-